

Nr 242.

Av herr **Lindmark**, om tilläggspension åt förra lärarinnan
Hanna Laura Löfstedt, född Larsson.

Med stöd av här nedan angivna skäl får jag härmed göra framställning till riksdagen om en skälig pension åt förra lärarinnan inom Lövångers skoldistrikt Hanna Laura Löfstedt, född Larsson.

Av tillhandakomna handlingar framgår, att Hanna Löfstedt, som är född den 21 oktober 1893, med höga vitsord tjänstgjort inom Lövångers skoldistrikt, senast vid Blacke mindre folkskola, från och med den 31 augusti 1913 till och med den 30 juni 1926 eller under tillhoppa 13 läsår, varunder hon åtnjutit tjänstledighet för sjukdom eller enskilda angelägenheter under sammanlagt 5 år 10 dagar.

Vidare framgår, att Hanna Löfstedt entledigats från tjänsten i Blacke efter egen begäran, vilken dock föranletts av en påstötning från skolrådet i Lövånger, som i protokollet för den 3 februari 1926 (§ 4) antecknat följande: »I anledning av särskild påstötning från folkskolinspektörens sida beslöt skolrådet, för att undvika att ingripa enligt par. 33 mom. 2 i gällande folkskolestadga och för undvikande av uppseende, att tillskriva lärarinnorna i Blacke och Bjurön, huruvida de icke funne med sin egen fördel förenligt och bäst att frivilligt uppsäga sin tjänst före den 1 instundande mars för att frånträda densamma den 30 juni 1926, vilket beslut omedelbart formulerades och justerades för att i utdrag snarast tillställas vederbörande».

Redan under år 1920 behandlades Hanna Löfstedt såsom framgår av bifogat intyg av vederbörande provinsialläkare för förlamning, troligen stående på reumatisk bas, och har hon från och med år 1929 lidit av kronisk ledgångsreumatism, för vilken hon vårdats å Umeå lasarets avdelning för reumatiska patienter. Från och med den 1 februari 1932 uppbär hon genom pensionsstyrelsen en avgiftspension av 34 kronor 80 öre för år. Av intyg, utfärdat av sex personer, bland vilka märkas en skolföreståndare och två f. d. lärarinnor, framgår att skollokalen och lärarinnans rum under åren 1917—1919 varit alldeles särskilt kalla och att is och rimfrost ofta förekommo vid golvlister. Golvet i skolsalen hade varit nersjunket från golvlister, på flera ställen intill en tum.

Enligt intyg av överläraren i Lövångers skoldistrikt uppbar Hanna Löfstedt år 1925 en kontant lön av 1,470 kronor 35 öre jämte dyrtids-

tilllägg å 524 kronor 40 öre, tillhopa 1,994 kronor 75 öre, varjämte hon åtnjöt förmånen av fri bostad om 1 rum och kök.

I fråga om makens jordbrukaren Erik E. Löfstedts i Fjälbyn ekonomi upplyses, att denne är ägare till två mindre fastigheter, taxerade till 8,700 kronor, respektive 5,000 kronor, att han varit påförd statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av 1,700 kronor men däremot icke för något beskattningsbart belopp.

Makarna ha tre minderåriga barn att försörja och Hanna Löfstedt är alltjämt oförmögen till arbete.

Av utredningen i frågan synes mig framgå, att förra lärarinnan Hanna Löfstedts reumatiska sjukdom med största sannolikhet föranletts av de bristfälliga lokaler, i vilka hon under en del av sin lärarinnetid nödgats arbeta och bo. På grund härav och med hänsyn särskilt till de omständigheter, som varit förknippade med hennes avskedstagande, varigenom detta knappast fått formen av frivilligt tillbakaträdande, synes mig starka billighetsskäl tala för att staten träder hjälpende emellan, när Hanna Löfstedt nu särskilt på grund av de kostnader, som äro förbundna med hennes sjukdom, befinner sig i små omständigheter.

Till belysande av frågan om Hanna Löfstedts avsked från lärartjänsten anser jag mig böra ytterligare framhålla, *dels* att skolöverstyrelsen enligt beslut den 1 februari 1927 icke ansett sig böra bifalla ett av skolrådet jämlikt § 33 mom. 2 folkskolestadgan sökt medgivande att avskeda den andra i skolrådets protokoll den 3 februari 1926 åsyftade lärarinnan, *dels ock* att vederbörande folkskolinspektör i ett nu meddelat intyg förklarar sig ej ha tagit initiativ till skolrådets ovan intagna beslut den 3 februari 1926 beträffande anmodan till lärarinnan Löfstedt att begära avsked.

I avseende å beloppet för den årliga pension, som — utöver nuvarande sjukpension och framdeles erhållen s. k. uppskjuten pension från Statens pensionsanstalt — synes mig böra utgå till Hanna Löfstedt under hennes återstående livstid, kunna med hänsyn till föreliggande omständigheter olika synpunkter göras gällande. Hade Hanna Löfstedt avgått från tjänsten på grund av föreslagen omorganisation av skolväsendet, hade hon jämlikt de grunder, som bland annat tillämpats i propositionen nr 55 år 1935, bort erhålla ett belopp, motsvarande $\frac{7}{12}$ av totala löneförmånerna, eller omkring 1,300 kronor för år. En annan beräkningsgrund vore att — med antagande av att Hanna Löfstedt, om hon kvarstått å tjänsten, nödgats vara sjukledig under 5 år — bestämma beloppet till den pension, hon bort uppbära jämlikt bestämmelserna i § 18 mom. 1 c och § 24 i reglementet för statens pensionsanstalt. Ehuru sistnämnda förfarande måhända kan anses vara det, som på grund av föreliggande omständigheter står i bästa överensstämmelse med rättvisa och billighet, anser jag mig dock böra inskränka mig till

att föreslå samma understödsbelopp å 600 kronor för år, som på grund av propositionen nr 94 år 1932 beviljats förra småskollärarynnan Augusta Söderlund, född Lundh, oaktat omständigheterna i nu förevarande fall egentligen synas mig motivera ett rikligare tilltaget understöd.

Till ärendet hörande handlingar tillhandahållas vederbörande utskott.

På grund av vad här ovan anförts får jag härför hemställa, att riksdagen måtte medgiva,

att förra lärarinnan inom Lövångers skoldistrikt Hanna Laura Löfstedt, född Larsson, må, räknat från den 1 januari 1937, under sin återstående livstid från statens pensionsanstalt uppbära, utöver henne nu tillkommande avgiftspension från allmänna pensionsförsäkringen samt henne framdeles tillkommande s. k. uppskjuten pension, en årlig pension å 600 kronor.

Stockholm den 23 januari 1937.

Ewald Lindmark.
